

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Practici Tractatus, De Legibus

Marchius, Ewald

Coloniæ Agrippinæ, 1660 [erschienen] 1661

Cap. XVI. An Leges civiles justæ obligent Ecclesiasticos & quomodo?

urn:nbn:de:hbz:466:1-42256

coactivam, adeoque ibi puniri possunt, & transgressionem talis Legis, vel per Judicem vel per ipsam legem, si poenam ferat ipso factio. Ita Interpres in c. à nobis, de sententiis excommunicationis.

Similiter quoque ab Advenis, servanda sunt Leges Territorij, in quo versantur, quo ad formas Judiciorum, Contractuum, Testamento rum & similiūm, & juxta illas judicandum, & contra illas acta, sunt irrita, Ita Bantius, Jason, Felin, Panormit, &c.

C A P U T . XVI.

An Leges Civiles justæ obligent Ecclesiasticos,
& quomodo:

Clerici tenentur servare Leges Civiles justas, ac necessarias, quæ pro tota community Populi vel civitatis feruntur, quarum materia communis est Clericis cum alijs civibus, & æque possunt ab omnibus observari, sine ulla indecentia, vel iniquo gravamine Clericorum, ita omnes Canonistæ & Summistæ Soto, Medina, Vasq. Toletus, Sylvester Covarrrias & alij, nam communis Ecclesiæ consuetudo habet, ut hujusmodi Leges, à Clericis serventur, non propter timorem, sed propter Conscientiam & scandalum avertendum, si sæculares viderent, tales à Clericis non servari, y.g. triticum ca-

ius

rius vendi, quam lege taxatum, vel quid simile Suarez lib. 3 de Leg. cap. 34. quia ad id obligantur, ex vi naturalis rationis, dictantis partem non debere discordare à toto. Præcipua vero ratio hujus obligationis est, quod Canones eam approbent, quo adhunc effatum.

Hæ vero Leges non comprehendunt Clericos, quo ad vim cogendi illos, nec quo ad hoc per Canones approbantur; licet transgressores earum, à suis Prælatis, & eorum arbitrio puniri possint, propter talia delicta, quia Potestatem Jurisdictionis coactivam, Princeps sæcularis, seu Judex, nullam habet, in personas Ecclesiasticas, propter immunitatem fori. Hinc transgressor Clericus licet peccet, non tenetut in conscientia poenam solvere, nisi per suum Judicem vel Prælatum ad id cogatur, qui id facere potest, quia illud delictum contrarium est bono communi. Hic vero Prælatus, poenam potest imponere pro arbitrio, nec tenetur, ad poenam designatam à Lege impositam. Covarr. lib. pract. qu: cap. 33. Suarez lib. 3 de leg. cap. 34. Hoc vero, quod de obligatione clericorum, servandi Leges dictum, intelligendum est, de illis Legibus, quæ respiciunt bonum publicum immediate, & perse, ut quando earum-

mate-

materia, communis est omnibus civibus, pro ut tales sunt, ac justa & honesta, & nihil continet, contra decentiam, vel exemptionem, Ecclesiastici status, sed potius fovet, ut v.g. in Lege taxante precium tritici; & similiuum rerum, in Lege prohibente extrahi e Regno, res necessarias Reipub: & similibus, Suan. 3. de Leg. cap. 34.

C A P U T XVII.

An Lex Humana debet esse de Communi magis, quam in particulari. Et an ad eam pertineat omnia vitia prohibere.

Certum est eam debere ponи in communi, ita S. Th. 1.2. q. 96. art. 1. quia leges debent proportionari suo fini, finis autem est commune bonum, cui procurando, perse, non est accommodata aliqua directio, aut mandatum unius factum, pro particulari negotio vel opere, ergo Lex debet esse universalis quae ad multorum actiones dirigendas, vim habeat, nam ex actionibus plurium de communitate, bene compositis & ordinatis, consurgit bonum & Salus Reipubl: Non vero pertinet ad Legem civilem omnia vitia prohibere. Ita S. Th. hic art: 2. quia Lex imponitur hominum multitudini, cuius major est in Virtutibus imperfectio, & ad mala proclivi-

188